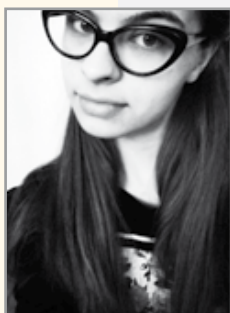

Marta Kołodziej

Mieszka w Cholewianej Górze, jest uczennicą I Liceum Ogólnokształcącego im. ks. Stanisława Konarskiego w Rzeszowie. Współautorka zbiorowego tomiku poetyckiego *Skrzydła utulenie*. Wyróżniona za zestaw wierszy w VIII edycji „Rytmów nieskończoności”, laureatka XXII Ogólnopolskiego Turnieju Jednego Wiersza „O Laur Plateranki”, zdobyła I nagrodę w Konkursie Twórczości Literackiej „Gdy słowa dojrzejają” i II nagrodę w XV Regionalnym Konkursie Dziennikarzy Młodzieżowych i Twórców organizowanym przez OKK Karton w Rzeszowie.

Pogoda miłości

podmucha wiatru porozrzucił marzenia
zmieszał z pyłem niepowodzeń
wrzucił mały kamyk samotności
i pawie piórko bezpieczeństwa

zatańczył sambę z firanką
zamknął skrzypiące drzwi
i śpi pod wielkim łóżkiem
czekając na wyśnioną pogodę miłości

Odszedłeś

pamięci tragicznie zmarłego kolegi

stanęła karuzela zdarzeń
oddycha już tylko cisza
kilkę niedosłyszanych słów
łzy żegnają cię wylewnie
zwinąłeś swoje żagle
czy śpisz gdy woda płynie
swoim beżmiarem oswaja
horyzont

Nie to On zabrał cię
na spacer
licząc na twój
żwawy krok

bez pożegnania odszedłeś
dyskretnie
jak życie co nie szuka poklasku
lecz okrucy szczęścia zbiera
na każdej ze swych ścieżek
zgasło twoje prywatne słońce
już obco teraz świeci

u Niego spełnisz swe marzenia
uwierzysz w cud pamięci
radości zmartwychwstanie

Polowanie na raj

siedzę w kącie
czujna jak kot
nieznośne echo odpowiada
na rozżalone pomruki

strumień światła
dopada zmęczone oczy
najtrudniejsze polowanie
zaraz się skończy

ta mysz nie może uciec
bo przecież nie można
spóźnić się
do raj

Edward Marszałek

Cmentarz łemkowski

Mogiły ukryły przeszłość
całej wsi

Jesionem i lipą
skrzypią dzieje
nadziane na losów
tryzubowy widelec

Beznadzieja porasta bluszczem
krzyże
pod barwinkiem
pokrywione w pokrzywach
między śmiercią a snem
łem
łem
łem

Leśnik, przewodnik be-
skidzki, ratownik górski,
prezes Stowarzyszenia Kulturalnego „Dębina”. Autor kil-
kunastu książek o tematyce
leśnej i górskiej (także poetyc-
kich) oraz kilkuset artykułów.
Laureat ogólnopolskich i mię-
dzynarodowych konkursów
poetyckich i artystycznych.
Mistrz Mowy Polskiej AD
2014. Drukowane wiersze po-
chodzą z książki poetyckiej
*W wielkim szałasie Bieszczad-
ów* (2015).

W wielkim szałasie Bieszczadów

Maryli

Ze swoich powrotów
co ich zliczyć się nie da
i tylko na swoją miarę bez mała
nie na pokaz
ani na sprzedaż
Bieszczadów budują szałas

Z jednym wejściem
bez okapu i kolumn wytaczanych
z igliwia i z jodłowych szyszek co lada
chwila rozpadną się na jesień
wyplatam ściany
korą świerkową podłogi wykładam
niech wieść o szałasie się niesie

Nie posypuję głowy popiołem
z ognisk wygasłych przed laty
choć je trudno zapamiętać
nie wynoszę z gór w zaświaty
niczego co dla nich ważne
nic tu kiedyś po mnie

Szałas tylko prowizoryczny stawiam
do góry głową
a gdy rozpadają się ściany
gałązki świerkowe układam na nowo

Gdzieś nad Wołosatym
mgła chce wznosić
za pomyślność Magury
snują się pieśni wędrownie
i wilk wyciem swoje żale głosi
gdzieś od Wilczej Góry

Niech się jeleni przytuli do ściany
niech ptaki gniazdują bezpiecznie po kątach
i plotą się z mchu bajkowe dywany
niech się w powale tuman dymu zapląta

Patrzmy jak w dół spada kropka nieba
coś gadamy bez ładu i składu
i dzielimy na pół kieliszek chleba
w wielkim szałasie Bieszczadów

Marcelina Koncewicz

Ma 17 lat, jest uczennicą drugiej klasy I Liceum Ogólnokształcącego im. Jana Długosza w Nowym Sączu. Wyróżniana i nagradzana w konkursach literackich. Publikowała swoje wiersze w czasopiśmie „Victor Gimnazjalista” oraz „Cogito”, a także w almanachach i zbiorach pokonkursowych wydawnictw.

Nawoływanie

nawołują mnie rzeki
zmrożone i stałe
bezsilnością ryb uwięzionych pod lodem

nawołują mnie drzewa
obdarte i ubogie
nagością wyciągniętych gałęzi

nawołują mnie wiatry
złe i zagubione
głosami pełnymi rozpacz

nawołuje mnie ziemia
ciężka i przeorana
brudnymi myślami zgniłych ziaren

nawołuje na próżno
wszystko zastygłe w nadziei
w tym roku nie będzie wiosny

***
codziennie wieczorem
zmywam z mojej twarzy
doskonałość
perfekcję do trzeciego
miejsca po przecinku
wycieram się grubym ręcznikiem
oto ja
zmęczone oczy
zmęczone usta
zmęczony człowiek

Joanna Boćkowska-Cisek

Rocznik 1985. Studiowała na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego. Mieszka w Górnem. Debiutowała w Oleśnicy w 2008 r. Publikowała w zbiorowych tomikach poetyckich: *Poetycki Lombard* (2008), *Rzeszów w poezji* (2010), także parokrotnie w „Wersie” oraz „Kurierze Sołowskiem”.

Od tego trzeba było zacząć

od tego trzeba było zacząć
oderwać palce od stołu
otworzyć drzwi
dotknąć szorstkiej ulicy
w tym miejscu nie powstanie
trasa szybkiego ruchu
przekonałam się o tym
gdy o mało
nie spadłam
nie spadłam
wypiętrzone fale
tylko się uśmiechały
na widok mrówki
która próbuje zostawić
odbicie wielkości słońca
na dłużej
niż na chwilę

***
uciekałam do wiersza...
i znalazłam się w miejscu
gdzie nie ma ucieczki
wokół przybywa
spragnionych
a ja wciąż mam
puste dłonie
błazeński płaszcz
okrywa moje spopalenie
i ani palca
ani paznokcia
bez skazy
i dokąd?...
którędy?...

Górno, 23.03.2015

Górno 3.05.2015

Jolanta Michna

Mieszka w Wysokiej. Absolwentka WSPiA oraz WSZ w Rzeszowie. Związana z Gminnym Kołem Poetów w Łąncucie. Swoje utwory publikuje m.in. na portalach internetowych E-Literaci, Facebook, www.wierszek.pl, egminy.eu. Jest współautorką kilku antologii i almanachów poetyckich. Opublikowała tomiki wierszy: *Nie ma nic bardziej konkretnego jak życie* (2012), oraz *Świąteczny Prezent* (2012), *Co będzie kiedy już mnie nie będzie* (2013), *Na dłoniach niosę życie* (2014), *Pójdę w cień za tobą* (2014), *Nienasycenie* (2014), *Kiedy rano wstaje świt* (2015).

Przychodzi

z dotknięciem
podobnym do słonecznego promienia
rozszczepionego w kropłach
sierpniowego deszczu

przychodzi
z zachwytem zdumionym
zawstydzonym spojrzeniem
że może widzieć słyszeć biegać
i prosto bez komplikacji kochać

przychodzi
jak niepojęta szczęśliwość
wchodzi głębiej
dokarmiając się wzajemnie
na dnie serca odnajduje zieloną
koniczynkę

***
wdrapujesz się na szczyt
chwiejnych marzeń
ścieżka traci ostrość
pod stopami
mięknie grunt
niczym gorąca lava
to co mogło być możliwe
staje się nierealne
wisisz
na jednym skrzydle nadziei
drga życie

Kazimierz Balawejder

Ur. w 1958 roku w Markowej koło Łąncuta. Ukończył Średnie Studium o kierunku społeczno-prawnym. Mieszka i pracuje w Rzeszowie. Wydał zbiory poezji: *idę gdzie czeka wiersz* (2004), *Coś się skończyło, coś się zaczyna* (2006), *Wydłużone cienie* (2013) oraz arkusze poetycki *Byłeś, Jesteś, Będziesz* (2005). Wiersze publikował w prasie krajowej i zagranicznej. Jest współautorem kilkunastu zbiorów i almanachów poetyckich, wielokrotnie nagradzany i wyróżniany w konkursach poetyckich krajowych i międzynarodowych.

Tobie piszę

szaś ze mną
gdzie ścieżki
wilków i niedźwiedzi
pachniały świerki i buki

w uszach bieszczadzki wiatr
las nucił drwali pieśń bez końca
na połoninach pachniała rosa

w pustej cerkwi
trochę modlitwy
zamyślenia
po Łemkach tak mało śladów

nagle pojaśniało
ucichły strumyki i buki
krzyknęłaś
Łemkowie wędrują do nieba

Pragnę rozciągać

Bieszczadzkie Anioły
w strumieniach potoku
przemycają oczy

patrzę w głąb
zatrzymanego czasu
wzruszam się magicznym widokiem

jaśniej poranek
drżą pierwsze litery
naprzeciw buki zamyślenie

oczy pożądliwie
po zielonych wzgórzach
miłością jeszcze wrzącą

powtórzonym słowem
wędruję bez granic
nieskończoności

Rzeszów, 2015